WIKIPEDIA

Kirkeslavisk

Kirkeslavisk er et felles skriftspråk for alle ortodoks-kristne slaviske folkeslag.

Variantene er bulgarsk-kirkeslavisk, serbisk-kirkeslavisk og russisk-kirkeslavisk. Før 1600-tallet hadde kirkeslavisk samme funksjon i store deler av Øst-Europa som latin i Vest-Europa.[1] Etter det ble det erstattet av nasjonale skriftspråk og ble kun brukt som gudstjenestespråk i russisk-, bulgarsk- og serbisk-ortodokse kirker.[2]

Det stammer fra gammelkirkeslavisk, og oppsto ved at man endret uttalen og ortografien, og erstattet enkelte gamle og obskure ord og uttrykk med de tilsvarende lokale.

Referanser

1. ^ Besters-Dilger, Juliane; Dermarkar, Cynthia; Pfänder, Stefan; Rabus, Achim (31. januar 2014). *Congruence in Contact-Induced Language Change: Language Families, Typological Resemblance, and Perceived Similarity* **(engelsk)**. Walter de Gruyter. ISBN 978-3-11-033845-4.
2. ^ Hickey, Raymond (17. september 2012). *The Handbook of Language Contact* **(engelsk)**. John Wiley & Sons. ISBN 978-1-118-34715-7.

Litteratur

- August Schleicher: *Die Formenlehre der kirchenslawischen Sprache erklärend und vergleichend dargestellt.* Nachdruck H. Buske Verlag, Hamburg (1998), ISBN 3-87118-540-X.
- Nikolaos H. Trunte: *Ein praktisches Lehrbuch des Kirchenslavischen in 30 Lektionen. Band 2: Mittel- und Neukirchenslavisch.* Verlag Otto Sagner, München 2001, ISBN 3-87690-716-0.